

[Thorkil Kristensen.]

er nogen som helst argumentation for eller imod. Da fællesindstillingen er fremkommet på forsvarsministerens initiativ, må jeg finde, at dette er ganske utilstrækkeligt. For det andet foreligger der ikke nogen indstilling fra de elementer i vort forsvar, der skal indgå i det nye flyvevåben. Det var også et af mine argumenter i går, som ikke er blevet besvaret i dag.

Må jeg svare på et par af de udtalelser, den højtærede forsvarsminister kom med. Der var ikke i går nogen sufflørkasse med en repræsentant for søværnet. Jeg har ikke rådført mig med nogen søofficer eller anden militær sagkyndig om mit indlæg.

Ejheller har jeg sagt, at det var en tysk ordning. Jeg har nævnt, at af de lande, der er omtalt i betænkningen, er det kun Tyskland og Sverige, der har haft systemet. Jeg spurgte, om det ikke var rigtigt, at der i Sverige var overvejelser om at forlade det. Det fik jeg ikke svar på.

Når den højtærede minister spørger mig, om der i tilfælde af et lynangreb vil være tid til fornøden overvejelse med hensyn til, hvem der skal have overledelsen, og hvordan man i det hele taget skal foretage forberedelserne, vil jeg dertil svare, at sådanne forberedelser skal naturligvis foretages i fredstid. Begge værnenes ledelser, også hærledelsen, har i den omtalte fællesindstilling været enige om at foreslå en ordning, hvorefter der ikke var en enhedskommando i fredstid. Altså har også hærledelsen været klar over, at der var mulighed for at få den fornødne indøvelse i samvirken uden en fælles kommandant i fredstid, og det var kun det, jeg talte om.

Må jeg endelig sige, at jeg tog udtrykkeligt i går ikke definitivt stilling til, hvordan ordningen i enkeltheder skulle være. Jeg sagde, at dertil var jeg ikke kompetent, selvom jeg ikke lagde skjul på, at jeg troede, at fællesindstillingen fra de to værn fortjente en meget nøje overvejelse, og at jeg på forhånd havde megen sympati for den. Hvad jeg bad om, var en yderligere orientering udover den utilstrækkelige, vi hidtil har fået, og at spørgsmålet derefter i udvalget måtte blive overvejet meget grundigt. For det er et meget vigtigt spørgsmål, og har vi først taget skridtet til enhedskommandoen, er det overmåde svært at tage dette skridt tilbage. Mit indlæg har nu fremkaldt en noget bedre redegørelse fra den højtærede forsvarsminister og andre talere for deres synspunkter. Det glæder mig, og i betragtning heraf er det for mig en lille ting, at den højtærede minister var meget

vredladet i morges. Det, jeg nu ønsker, er, at der i det kommende udvalg må finde en virkelig indgående drøftelse sted, også af fællesindstillingen og dens argumentation, og at man også vil høre, hvad flyvevåbnets repræsentanter har at sige.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var igen inde på spørgsmålet om militære indkøb, før materielnævnet er oprettet. Jeg har tidligere sagt til det ærede medlem, at jeg er i høj grad interesseret i at få dette materielnævnet oprettet, og at jeg er i høj grad interesseret i, at vi såvidt muligt ikke placerer store kontrakter eller foretager store indkøb af militært materiel, før vi har dette materielnævnet. Jeg håber, at dette svar er tilfredsstillende, men ellers kan vi jo få en yderligere forhandling om spørgsmålet i det udvalg, som jeg regner med vil blive nedsat.

Jeg var noget forbavset over de bemærkninger, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte i anledning af mine betragtninger med hensyn til forsvarsministerens arbejdsvilkår og arbejdsvilkårene i de civile ministerier. Jeg tror ikke, at jeg hos de embedsmænd, som jeg samarbejder med, har fremkaldt det indtryk, at jeg ikke ved, hvad jeg vil. Jeg tror heller ikke, at de har kunnet få det indtryk, at jeg savner vilje til at give en klar besked. Men som jeg gjorde opmærksom på i en afbrydelse fra min plads, blev jeg i episoden Dall-Gørtz stillet overfor en fuldbyrdet kendsgerning. Denne fuldbyrdede kendsgerning vil jeg naturligvis tale igennem med general Gørtz, som jeg har talt med ham om så mange andre anliggender, og jeg føler mig overbevist om, at general Gørtz og jeg, når vi får talt til ende om denne episode, finder en form for fremtidig behandling af tilsvarende episoder, som både vil være tilfredsstillende for de militære embedsmænd, som jeg samarbejder med, for det høje ting og for den overvejende part af dette lands befolkning.

Så vil jeg gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby). Det ærede medlem har helt misforstået, hvad jeg sagde tidligere på dagen. Jeg har ikke fremsat nogen udtalelse, hvori jeg har erklæret, at jeg ikke er tilhænger af et stort militærberedskab, hverken materielt eller personelt. Jeg har i mine udtalelser overhovedet ikke taget stilling til, hvor stort et militært beredskab jeg mener vi bør have; derom agter jeg at forhandle indenfor forsvarskommissionen i den kom-